

Paralel Uyarılar - İkincisi

Peygamberlik Dokumasının Perdesini Aralamak: Millerici hareketin tarihinde ve günümüzde Vahiy 14'teki mesajları çözümlmek

Jeff Pippenger
2023-08-08

On kız benzetmesi Milleritler tarihinde yerine geldiğinde, bu, ikinci meleğin mesajı sırasında gerçekleşti. İkinci meleğin mesajı, hem kapsadıkları zaman dilimi bakımından hem de mesajın muhatapları bakımından iki ayrı mesajı temsil eder. İkinci meleğin mesajı, henüz Roma'ya geri dönüp Babil'in kızları hâline gelen Protestan kiliselerine yöneltilmişti. Gece Yarısı Çığığı ise uyuyan Milleritlere yönelikti. İlk mesaj Milleritlerin dışına, ikincisi ise Milleritlerin içine yönelikti. Bu, günümüzde harfiyen yerine gelecektir.

Günümüzdeki tekrarında dikkat edilmesi gereken fark şudur: Adventizmin başlangıcında ikinci meleğin mesajı önce Milleritlerin dışındakilere ulaştı, sonra da mesajın ikinci kısmı Milleritlerin içine ulaştı. Adventizmin sonunda, benzetme yeniden tekrarlandığında, ikinci meleğin mesajı da tekrarlanır. Bize bunun doğrudan defalarca söylendiği söylenir. Ancak mesajın iki yönlü niteliği sonda tersine döner. İlk mesaj Adventizme gider, ikincisi ise Adventizmin dışındakilere. Vahiy 18'deki meleğin temsil ettiği hizmet ve mesajın, ikinci meleğin mesajının bir tekrarı olduğu bize söylenir.

Peygamber şöyle diyor: 'Büyük bir kudrete sahip olarak gökten inen başka bir melek gördüm; yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Ve güçlü bir sesle haykırarak şöyle dedi: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı ve cinlerin meskeni oldu' (Vahiy 18:1, 2). Bu, ikinci meleğin verdiği mesajın aynısıdır. Babil yıkıldı, 'çünkü zinasının kızgınlığının şarabından bütün ulusları içirdi' (Vahiy 14:8). O şarap nedir? - Onun sahte öğretileri. Dördüncü emrin Şabat'ı yerine dünyaya sahte bir Şabat vermiş ve Şeytan'ın ilk kez Aden'de Havva'ya söylediği yalanı—ruhun doğal ölümsüzlüğünü—tekrarlamıştır. Benzer nitelikte pek çok yanlışı da, 'öğreti diye insanların buyruklarını öğreterek' her yere yaymıştır (Matta 15:9).

İsa halka açık hizmetine başladığında, Tapınağı kutsala saygısızca kirletilmesinden temizledi. Hizmetinin son eylemleri arasında Tapınağın ikinci kez temizlenmesi de vardı. Aynı şekilde, dünyanın uyarılması için yapılan son işte kiliselere iki ayrı çağrı yapılır. İkinci meleğin mesajı şudur: "Babil yıkıldı, yıkıldı; o büyük şehir! Çünkü bütün ulusları zinasının öfkesinin şarabından içirdi" (Vahiy 14:8). Ve üçüncü meleğin mesajının yüksek sesli çağrısında gökten şöyle diyen bir ses işitilir: "Ey halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından pay almayasınız diye ondan çıkın. Çünkü günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı" (Vahiy 18:4, 5). Seçme Mesajlar, 2. kitap, 118.

Adventizmin başlangıcındaki ikinci meleğin mesajı, Vahiy 18'deki melek tarafından temsil edilen mesajla aynıdır ve o uyarıda mesajı bildiren iki ses vardır. Birinci ses, yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlandığında ilan edilir ve dördüncü ayette Yuhanna, 'onun içinden çıkın' diyen başka bir ses işitti.

Millerit hareketinin tarihinde Babil'den çık çağrısı önce geldi ve Milleritlere yönelik mesaj ikinci sırada geldi. Vahiy 18'de Adventizm dışındakilere seslenen ikinci ses, yani ikinci mesajdır. "Kiliselere yapılan iki ayrı çağrı" bulunduğu dair beyanın yanı sıra, Mesih'in hizmetinin başında ve sonunda tapınağı iki kez temizlemesi de Adventizmin başlangıcı ve sonu için bir örnek teşkil eder.

Adventizmin başlangıcı, William Miller'in kurmasına vesile kılındığı temel inşasına yardım eden çalışanların arındırıldığını gösterdi. Temel, ikinci meleğin mesajının sonunda tamamlandı; çünkü 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişiyle, Adventizmin temellerini oluşturan hakikatler, duymaya istekli olanların anlaması için erişilebilir kılındı.

Temelin inşası, "kiliselere iki ayrı çağrı yapıldığı" ikinci meleğin tarihinin doruk noktasında tamamlandı. İlk çağrı Milleritlerin dışına yönelikti, ikincisi ise Milleritlere yönelikti. Ancak Adventizmin başlangıcıyla örtüşen başka bir başlangıç da Mesih'in tapınağını ilk kez temizlediği sıradaki hizmetidir. Tapınağın temizlenmesine dair peygamberî tasvir, O'nun hizmetinin başında ve sonunda bir arınmayı işaretler; bu da sırasıyla Adventizmin başlangıcında ve sonunda bir arınmayı tipolojik olarak temsil eder. Mesih'in tapınağı iki kez temizlemesi Adventizmin başlangıcı ve sonuyla uyumludur, fakat O'nun mesajı yalnızca Tanrı'dan sonsuza dek ayrılma sürecinde olan antlaşma halkına yönelikti.

Adventizm'in başlangıcı, yargının başladığını ilan eden bir mesaj sundu; Adventizm'in sonu ise yargının sona erdiğini ilan ediyor. İsa tapınağı ilk kez temizledi ve evini haydutlar mağarasına çevirdikleri için Yahudileri azarladı; fakat tapınağın ikinci kez temizlenmesi, "hizmetinin son eylemleri arasındaydı." Hizmetinin sonunda artık Yahudilere Babasının evini haydutlar mağarasına çevirdiklerini söylemedi; bunun yerine onlara evlerinin "onlara ıssız bırakıldığını" söyledi.

Bu arada, her ulustan tapınanlar Tanrı'ya tapınma için adanmış tapınağa akın ediyorlardı. Altın ve değerli taşlarla parıldayan bu tapınak, güzellik ve görkemin bir manzarasıydı. Ama Yehova artık o güzellik sarayında bulunmuyordu. İsrail, bir ulus olarak kendisini Tanrı'dan ayırmıştı. Mesih, yeryüzündeki hizmetinin sonlarına doğru, tapınağın içini son kez seyrettiğinde, 'İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor,' dedi. Matta 23:38. O zamana dek tapınağa Babası'nın evi demişti; ama Tanrı'nın Oğlu o duvarların arasından çıkıp giderken, Tanrı'nın varlığı, O'nun yüceliği için inşa edilmiş o tapınaktan sonsuza dek çekildi. Elçilerin İşleri, 145.

Başlangıçta temizlediği tapınak, sonunda temizlediğinden farklı bir tapınaktı. İlk tapınak O'nun Babasının eviydi, ama ikinci tapınak Yahudilerin eviydi. Rab, başlangıçta Adventizmle antlaşmaya girdi ve Adventistler O'nun tapınağında kâhinler oldular. Adventizmin sonunda artık kâhin olmayacaklar ve evleri ıssız bırakılacak.

İkinci melek iki mesajı temsil eder. Bu, mesajın Babil'in iki kez düşüşü olarak temsil edilmesinin nedenlerinden biridir. Bu, Babil'in düşüşünün iki kez ilan edilmesinin başlıca nedeni değildir, ancak nedenlerden biridir. Bu nasıl iki mesaj olur?

İkinci melek, birinci meleğin mesajının reddedilmesine yanıt olarak geldi. 2300 yıllık peygamberliğin sonu olarak 1843'ü belirleyen tahmin gerçekleşmeyince, Protestan kiliseleri bu

hatalı mesajı Miller'in mesajını reddetmek için kullandılar. Miller'in mesajı birinci meleğin mesajıydı. Onun reddedilmesi üzerine, 1260 yıldan fazla bir süre boyunca çölde Tanrı'nın kilisesi olmuş olan Protestan kiliseleri reddedildi ve Babil'in kızları haline geldiler. O noktada ikinci melek mesajıyla geldi.

Ele almakta olduğumuz bu tarihin çeşitli unsurlarına ilişkin bazı çok önemli noktalar bulunmaktadır. Şu anda mühürleri açılmakta olan İsa Mesih'in Vahyi'nin mesajının anlaşılmasına kesinlikle katkıda bulunduğu için, tedricen ele alınması gereken en az bir nokta vardır. Bu nedenle, o tarihle ilgili çok önemli bir pasajı dahil ediyorum. İşaret ettiğim kısım iki bölümden oluşuyor, ancak bu iki bölümün ortasında ayrıca önemli bir üçüncü bölüm de var. İncelememizin kapsamını sınırlamak amacıyla bunu şimdilik dahil etmiyorum.

Okurken hangi meleğe hitap edildiğine dikkat edin, aşamalı sınama sürecini arayın, ilk paragrafta Vahiy'in on sekizinci bölümündeki meleğin peygamberlik niteliklerinin aynı zamanda ilk meleğin nitelikleri olduğunu not edin. Mesajlardan birini çarmıha germenin Mesih'i çarmıha gemek olduğunu ve üç meleğin her birinin tek bir melek olarak sunulduğunu, fakat Gece Yarısı Çağrısı mesajının çok sayıda melekten oluştuğunu fark edin.

Yeryüzünde sürmekte olan işe bütün göğün gösterdiği ilgi bana gösterildi. İsa, güçlü ve kudretli bir meleğe inip yeryüzünün sakinlerini ikinci gelişine hazırlanmaları için uyarmasını emretti. Kudretli meleğin gökte İsa'nın huzurundan ayrıldığını gördüm. Önünden son derece parlak ve görkemli bir ışık gidiyordu. Görevinin, yeryüzünü görkemiyle aydınlatmak ve insanı Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda uyararak olduğu bana söylendi. Kalabalıklar ışığı kabul etti. Bazıları çok vakur görünürken, diğerleri sevinçli ve kendinden geçmişti. Işık herkesin üzerine saçıldı, ancak bazıları yalnızca ışığın etkisi altına girdi ve onu yürekte kabul etmedi. Ama onu kabul edenlerin hepsi yüzlerini göğe çevirip Tanrı'yı yüceltti. Birçoğu büyük bir öfkeyle doldu. Din görevlileri ve halk, alçaklarla birleşerek kudretli meleğin saçtığı ışığa şiddetle karşı koydu. Ama onu kabul edenlerin hepsi dünyadan el etek çekti ve birbirlerine sıkı sıkıya bağlandılar.

Şeytan ve melekleri, mümkün olduğunca çok kimsenin zihnini ışıktan uzaklaştırmak için harıl harıl çalışıyorlardı. Bunu reddeden topluluk karanlıkta bırakıldı. Göksel kökenli mesaj onlara sunulduğunda geliştirdikleri karakteri kaydetmek için, Tanrı'nın halkı olduğunu ileri sürenleri en derin bir ilgiyle izleyen meleği gördüm. Ve İsa'yı sevdiklerini söyleyen pek çoğu göksel mesaja küçümseme, alay ve nefretle sırt çevirince, elinde bir parşömen bulunan bir melek utanç verici bir kayıt tuttu. Bütün gök, İsa sözde takipçileri tarafından hor görüldüğü için öfkeyle doldu.

Güvenenlerin hayal kırıklığını gördüm. Beklenen zamanda Rablerini görmediler. Tanrı'nın amacı geleceği gizlemek ve halkını bir karar noktasına getirmektir. Bu belirlenmiş an olmaksızın Tanrı'nın amaçladığı iş yerine gelmezdi. Şeytan pek çoğunun zihinlerini gelecekte çok ileriye sürüklüyordu. Mesih'in gelişi için ilan edilen bir zaman dilimi, zihni bugünden ciddi bir hazırlığa sevk etmeliydi. Zaman geçtikçe, meleğin ışığını tam olarak kabul etmemiş olanlar, göksel mesajı küçümseyenlerle birleştiler ve hayal kırıklığına uğrayanları alaya aldılar. Gökteki meleklerin İsa ile danışıklarını gördüm. Onlar, Mesih'in takipçisi olduğunu iddia

edenlerin durumunu gözlemlemişlerdi. Kesin zamanın geçmesi onları sınamış ve ortaya çıkarmıştı; çokları terazide tartılıp noksan bulundu. Hepsi yüksek sesle Hristiyan olduklarını ilan ediyorlardı, yine de neredeyse her bakımdan Mesih'i izlemekte başarısız oldular. Şeytan, Mesih'in sözde takipçilerinin hali karşısında sevinçten coştı. Onları tuzağına düşürmüştü. Çoğunluğu doğru yoldan ayrılmaya yönlendirmişti ve onlar göğe başka bir yoldan tırmanmaya çalışıyorlardı. Melekler, Siyon'da saf, temiz ve kutsal olanların günahkârlarla ve dünyayı seven ikiyüzlülerle iç içe geçtiğini gördüler. İsa'yı gerçekten sevenleri gözetmişlerdi; fakat bozulmuş olanlar kutsal olanları etkiliyordu.

Yürekleri İsa'yı görme özlemiyle, onu görmeye duydukları yoğun arzuyla yananların, sözde kardeşleri tarafından O'nun gelişinden söz etmeleri yasaklandı. Melekler bütün sahneyi izlediler ve İsa'nın gelişini seven geriye kalanların haline üzüldüler. Başka güçlü bir meleğe yeryüzüne inme görevi verildi. İsa eline yazılı bir belge verdi ve o da yeryüzüne inerken şöyle haykırdı: Babil düştü! Düştü! Sonra hayal kırıklığına uğrayanların yeniden neşelendiklerini ve Rab'lerinin gelişini iman ve umutla bekleyerek gözlerini göğe kaldırdıklarını gördüm. Ama birçoğu sanki uyuyormuş gibi uyuşuk bir halde kalmış görünüyordu; yine de yüzlerinde derin bir kederin izini görebiliyordum. Hayal kırıklığına uğrayanlar Kutsal Kitap'tan, gecikme döneminde olduklarını ve görümün gerçekleşmesini sabırla beklemeleri gerektiğini anladılar. Rab'lerini 1843'te aramalarına yol açan aynı kanıtlar, onu 1844'te beklemelerine de yol açtı. Çoğunluğun, 1843'te imanlarını belirleyen o canlılığa sahip olmadığını gördüm. Hayal kırıklıkları imanlarını zayıflatmıştı. Ama hayal kırıklığına uğrayanlar ikinci meleğin çağrısında birleşince, göksel ordu en derin ilgiyle izledi ve mesajın etkisini kaydetti. Hristiyan adını taşıyanların, hayal kırıklığına uğrayanlara alay ve küçümsemeyle yöneldiklerini gördüler. Alaycının dudaklarından, "Henüz yükselmediniz!" sözleri dökülürken, bir melek onları yazdı. Melek, "Tanrı'yla alay ediyorlar," dedi.

Dikkatim yeniden İlyas'ın göğe alınmasına çevrildi. Pelerini Elisa'nın üzerine düştü ve kötü çocuklar (ya da gençler) peşine takılıp alay ederek, "Yukarı çık, kel kafalı! Yukarı çık, kel kafalı!" diye bağırdılar. Tanrı'yla alay ettiler ve cezalarını orada buldular. Bunu anne-babalarından öğrenmişlerdi. Ve kutsalların yukarı alınacağı fikriyle alay edip küçümseyenler, Tanrı'nın musibetlerine uğrayacak ve O'nu hafife almanın küçük bir şey olmadığını anlayacaklar.

İsa, halkının solan imanını diriltip güçlendirmek ve onları ikinci meleğin mesajını ve yakında gökte yapılacak önemli hareketi anlamaya hazırlamak için, diğer melekleri süratle uçmakla görevlendirdi. Bu meleklerin İsa'dan büyük güç ve ışık aldıklarını ve ikinci meleğin işinde ona yardım etme görevlerini yerine getirmek üzere hızla yeryüzüne uçtuklarını gördüm. Melekler şöyle haykırıırken Tanrı'nın halkının üzerine büyük bir ışık parladı: "İşte Damat geliyor, onu karşılamaya çıkın." Sonra, hayal kırıklığına uğramış olanların ayağa kalktıklarını ve ikinci meikle uyum içinde şu ilanı yaptıklarını gördüm: "İşte Damat geliyor, onu karşılamaya çıkın." Meleklerden gelen ışık her yerdeki karanlığa nüfuz etti. Şeytan ve onun melekleri bu ışığın yayılmasını ve amaçlanan etkisini göstermesini engellemeye çalıştılar. Tanrı'nın melekleriyle çekiştiler ve Tanrı'nın insanları aldattığını, ayrıca bütün ışıklarına ve güçlerine rağmen insanlara İsa'nın gelmekte olduğuna inandıramayacaklarını onlara söylediler. Şeytan yolu kapatmaya ve insanların zihinlerini ışıktan uzaklaştırmaya çalışsa da, Tanrı'nın melekleri

işlerini sürdürdüler. Onu kabul edenler çok mutlu görünüyorlardı. Gözlerini göğe diktiler ve İsa'nın görünmesini özlemle arzuladılar. Bazıları büyük sıkıntı içindeydi, ağlıyor ve dua ediyordu. Gözleri sanki kendilerine çevrilmişti ve yukarı bakmaya cesaret edemiyorlardı.

Gökten gelen kıymetli bir ışık, karanlığı onlardan ayırdı ve umutsuzluk içinde kendilerine dikilmiş olan gözleri yukarı çevrildi; minnettarlık ve kutsal sevinç her bir yüzde kendini gösteriyordu. İsa ve bütün melek ordusu sadık, bekleyenlere takdirle baktılar.

Birinci meleğin mesajının ışığını reddedip karşı çıkanlar, ikincisinin ışığını kaybettiler ve “İşte Damat geliyor” mesajına eşlik eden güç ve görkemden yarar göremediler. İsa kaşlarını çatarak onlardan yüzünü çevirdi. Ona değer vermemiş ve onu reddetmişlerdi. Mesajı alanlar bir yücelik bulutuna bürünmüştü. Tanrı'nın isteğini bilmek için beklediler, gözlediler ve dua ettiler. Onu gücendirmekten çok korktular. Şeytan'ın ve meleklerinin bu ilahi ışığı Tanrı'nın halkından gizlemeye çalıştığını gördüm; ama bekleyenler bu ışığı yüreklerinde besledikleri ve gözlerini dünyadan kaldırıp İsa'ya çevirdikleri sürece, Şeytan'ın onları bu değerli ışıktan yoksun bırakmaya gücü yetmiyordu. Gökten verilen mesaj Şeytan'ı ve meleklerini öfkeliyordu; İsa'yı sevdiklerini ileri süren, ama onun gelişini küçümseyenler ise sadık, güvenenlerle alay edip onları hor gördüler. Ama bir melek, sözde kardeşlerinden gördükleri her hakareti, her küçümsemeyi, her kötü muameleyi kaydetti. Pek çokları seslerini yükselterek, “İşte Damat geliyor,” diye haykırdı ve İsa'nın görünüşünü sevmeyen, onun ikinci gelişinden söz etmelerine katlanmayan kardeşlerini bıraktılar. İsa'nın gelişini reddedip hor görenlerden yüzünü çevirdiğini gördüm ve sonra meleklerine, kirli olanların arasından halkını çıkarıp götürmelerini buyurdu ki kirlenmesinler. Mesajlara itaat edenler özgür ve birleşmiş halde dışarı çıktılar. Üzerlerine kutsal ve yüce bir ışık parladı. Dünyadan vazgeçtiler, gönüllerini ondan kopardılar ve dünyevi çıkarlarını feda ettiler. Dünyevi hazinelerinden vazgeçtiler ve sevdikleri Kurtarıcıyı görmeyi bekleyerek kaygılı bakışlarını göğe çevirdiler. Yüzlerinde kutsal, mübarek bir sevinç parladı ve içlerinde hüküm süren esenlik ve sevinci belli ediyordu. İsa, sınanma saatleri yaklaştığı için meleklerine gidip onları güçlendirmelerini buyurdu. Bu bekleyenlerin olması gerektiği gibi henüz sınanmadıklarını gördüm. Hatalardan arınmış değillerdi. Ve Tanrı'nın merhametini ve iyiliğini, yeryüzünün insanlarına bir uyarı göndermesinde ve onları belirli bir zamana getirmek, kendilerini dikkatle sınamaya yöneltmek için tekrarlanan mesajlar göndermesinde gördüm; ta ki putperestlerden ve papacılardan miras kalmış hatalardan kendilerini sıyrabilsinler. Bu mesajlar aracılığıyla Tanrı, halkını onlar için daha büyük bir güçle çalışabileceği ve onların O'nun bütün buyruklarını yerine getirebilecekleri bir yere çıkarıyor. . . .

İsa'nın Kutsal Yer'deki hizmeti sona erdiğinde, En Kutsal Yer'e geçti ve Tanrı'nın yasasını içeren Antlaşma Sandığı'nın önünde durdu; o zaman üçüncü mesajla birlikte yeryüzüne başka bir kudretli melek gönderdi. Meleğin eline bir parşömen koydu ve melek azamet ve kudret içinde yeryüzüne inerken, insanoğluna şimdiye dek ulaştırılmış en dehşet verici tehdit olan korkunç bir uyarı ilan etti. Bu mesaj, Tanrı'nın çocuklarını tetikte olmaya çağırarak ve önlerinde duran ayartı ve ıstırap saatini onlara göstermek için tasarlanmıştı. Melek şöyle dedi: Onlar canavar ve onun suretiyle çetin bir çatışmaya sürüklenecekler. Sonsuz yaşam için tek umutları sarsılmaz kalmaktır. Canları tehlikede olsa da gerçeğe sıkı sıkıya sarılmak zorundadırlar. Üçüncü melek mesajını şu sözlerle bitirir: İşte kutsalların sabrı; işte Tanrı'nın

buyruklarını tutanlar ve İsa'nın imanına sahip olanlar. Bu sözleri tekrar ederken göksel Tapınağı işaret etti. Bu mesajı benimseyen herkesin düşünceleri, İsa'nın Antlaşma Sandığı'nın önünde durduğu, merhametin hâlâ sürdüğü herkes için ve Tanrı'nın yasasını bilmeden çiğnemiş olanlar için son aracılığını yaptığı En Kutsal Yer'e yönlendirilir. Bu kefarete, doğru yaşayanlar kadar doğru ölmüş olanlar için de yapılır. İsa, Tanrı'nın buyrukları konusundaki ışığı almadan ölen ve bilmeden günah işleyenler için kefarete yapar.

İsa Kutsallar Kutsalı'nın kapısını açtıktan sonra Sebt gününün ışığı görüldü ve Tanrı'nın halkı, yasasını tutup tutmayacaklarını görmek için Tanrı'nın eski zamanlarda İsrail oğullarını sınadığı gibi sınanıp denenmeliydi. Üçüncü meleğin yukarıyı işaret ettiğini ve hayal kırıklığına uğrayanlara göksel Tapınağın Kutsallar Kutsalı'na giden yolu gösterdiğini gördüm. İsa'yı imanla Kutsallar Kutsalı'na kadar izlediler. Yeniden İsa'yı buldular ve sevinç ile umut tekrar filizlendi. Onların geriye bakıp geçmişi gözden geçirdiklerini gördüm; İsa'nın ikinci gelişinin ilanından başlayıp, yolculukları boyunca 1844'te belirlenen zamanın geçip gitmesine kadar. Hayal kırıklıklarının açıklanmış olduğunu görüyorlar ve sevinç ile güven yeniden onları canlandırıyor. Üçüncü melek geçmişi, bugünü ve geleceği aydınlattı ve Tanrı'nın gerçekten onları gizemli ilahi takdiriyle yönlendirdiğini biliyorlar.

Bana, kalanların İsa'yı En Kutsal Yer'e kadar izledikleri, ahd sandığını ve bağışlanma kapağını gördükleri ve görkemleriyle büyüledikleri gösterildi. İsa sandığın kapağını kaldırdı ve işte! üzerinde On Emir'in yazılı olduğu taş levhalar. Yaşayan hükümleri satır satır izlerler; ama on kutsal buyruk arasında dördüncü buyruğun yaşadığını gördüklerinde, üzerine öteki dokuzunkinden daha parlak bir ışık vururken ve etrafını bir görkem hâlesi sarmışken, titreyerek geri çekilirler. Orada Sebt gününün kaldırıldığına ya da haftanın ilk gününe çevrildiğine dair kendilerine bildiren hiçbir şey bulmazlar. Bu buyruk, şimşekler çakıp gök gürlerken dağda Tanrı'nın ağzından haşmetli ve korku salan bir heybetle söylendiği ve kendi kutsal parmağıyla taş levhalara yazıldığı zamanki gibi okunur: Altı gün çalışacak ve bütün işini yapacaksın; ama yedinci gün Tanrı'nın Rab'bin Sebt günüdür. On Emir'e gösterilen özeni gördüklerinde hayretler içinde kalırlar. Onları Yehova'nın yanı başına konmuş, kutsallığıyla gölgelenmiş ve korunmuş olarak görürler. On Emir'in dördüncü buyruğunu çiğnemiş olduklarını ve Yehova tarafından kutsanmış gün yerine, putperestler ve papistler tarafından nesilden nesile aktarılmış bir günü tutmuş olduklarını görürler. Tanrı'nın önünde alçalırlar ve geçmiş günahları için yas tutarlar.

İsa onların itiraflarını ve dualarını Babasına sunarken, buhurandaki buhurun tütüp dumanlandığını gördüm. Ve duman yükselirken, parlak bir ışık İsa'nın üzerine ve bağışlanma kapağının üzerine kondu; Tanrı'nın yasasını çiğnemiş olduklarını fark ettikleri için kaygılanan, yürekten dua edenler kutsandı ve yüzleri umut ve sevinçle aydınlandı. Üçüncü meleğin hizmetine katıldılar, seslerini yükselterek o ciddi uyarıyı ilan ettiler. Başlangıçta pek az kişi bu mesajı kabul etti; yine de onlar uyarıyı büyük bir gayretle duyurmaya devam ettiler. Sonra birçok kişinin üçüncü meleğin mesajını benimsediğini ve uyarıyı ilk duyuranların seslerine kendi seslerini kattıklarını gördüm; ve O'nun kutsal kıldığı Dinlenme Günü'nü tutarak Tanrı'yı yüceltiler ve O'nu ululadılar.

Üçüncü mesajı benimseyenlerin çoğu, önceki iki mesajda tecrübeye sahip değildi. Şeytan bunu anladı ve onları devirmek için kötü gözünü onların üzerine dikti; ama üçüncü melek onları En

Kutsal Yer'e işaret ediyordu ve geçmiş mesajlarda tecrübesi olanlar onlara göksel Tapınağa giden yolu gösteriyordu. Birçokları meleklerin mesajlarında gerçeğin kusursuz zincirini gördü ve onu sevinçle kabul etti. Onları sıralarıyla benimsediler ve İsa'yı imanla izleyip göksel Tapınağa girdiler. Bu mesajlar bana topluluğu bir arada tutacak bir çıpa olarak gösterildi. Ve bireyler onları kabul edip anladıkça, Şeytan'ın birçok aldatmacasına karşı korunurlar.

1844'teki büyük hayal kırıklığından sonra, Şeytan ve melekleri, cemaatin imanını sarsmak için tuzaklar kurmakla harıl harıl meşguldüler. Bu hususlarda kişisel tecrübeye sahip kişilerin zihinlerini etkiliyordu. Alçakgönüllü bir görünümüleri vardı. Birinci ve ikinci mesajları değiştirdiler ve gerçekleştirmelerini geleceğe havale ettiler; diğerleri ise çok geriye, geçmişe işaret ederek, onların orada yerine getirildiğini ilan ettiler. Bu kişiler deneyimsizlerin zihinlerini başka yöne çekiyor ve imanlarını sarsıyorlardı. Bazıları, cemaatten bağımsız kendilerine ait bir iman oluşturmak için Kutsal Kitap'ı araştırıyordu. Şeytan bunların hepsinde seviniyordu; çünkü demirden kopanları çeşitli hatalarla etkileyebileceğini ve öğreti rüzgârlarıyla oradan oraya savurabileceğini biliyordu. Birinci ve ikinci mesajlarda önderlik etmiş olanların birçoğu onları inkâr etti ve cemaatin her yanında bölünme ve dağılma baş gösterdi. Sonra Wm. Miller'ı gördüm. Şaşkın görünüyordu ve halkı için duyduğu keder ve sıkıntıdan iki büklüm olmuştu. 1844'te birleşmiş ve birbirini seven topluluğun, birbirlerine olan sevgilerini yitirdiklerini ve birbirlerine karşı çıktıklarını görüyordu. Onların soğuk, gerilemiş bir duruma geri düştüklerini gördü. Keder gücünü tüketti. Önde gelen adamların Wm. Miller'ı gözlediklerini ve üçüncü meleğin mesajını ve Tanrı'nın emirlerini benimsemesinden korktuklarını gördüm. Ve o gökten gelen ışığa meylettikçe, bu adamlar onun zihnini başka tarafa çekmek için bir plan kurlarlardı. Zihnini karanlıkta tutmak ve onların arasındaki etkisini korumak için insani bir etkinin uygulandığını gördüm. Nihayet Wm. Miller gökten gelen ışığa karşı sesini yükseltti. Hayal kırıklığını bütünüyle açıklayacak ve geçmişin üzerine ışık ve yücelik saçacak olan mesajı kabul etmeyerek başarısız oldu; bu mesaj tükenmiş güçlerini canlandırarak, umudunu aydınlatacak ve onu Tanrı'yı yüceltmeye yöneltecekti. Fakat ilahi olan yerine insani hikmete dayandı ve Efendisinin davası uğruna çektiği ağır emeklerle ve yaşlılıkla yıpranmış olduğundan, onu gerçekten alıkoyanlar kadar sorumlu değildi. Sorumluluk onlara aittir ve günah onların üzerindedir. Wm. Miller üçüncü mesajın ışığını görebilmiş olsaydı, ona karanlık ve gizemli görünen birçok şey açıklanmış olacaktı. Kardeşleri ona karşı öyle derin bir sevgi ve ilgi beyan ediyorlardı ki, onlardan kopamayacağını düşündü. Yüreği gerçeğe doğru meylederdi; ama sonra kardeşlerine bakardı. Onlar buna karşı çıkarlardı. İsa'nın gelişini ilan etmede onunla yan yana, omuz omuza durmuş olanlardan kopabilir miydi? Onların kendisini kesinlikle yoldan çıkarmayacaklarını düşündü.

Tanrı, onun Şeytan'ın gücü altına girmesine ve ölümün onun üzerinde egemenlik kurmasına izin verdi. Onu, kendisini sürekli Tanrı'dan uzaklaştıranlardan uzakta, mezarda sakladı. Musa, vaat edilen diyara girmek üzereyken hata yaptı. Aynı şekilde, Wm. Miller'ın, yakında göksel Kenan'a girmek üzereyken, etkisinin gerçeğe karşı gitmesine izin vererek hata yaptığını gördüm. Onu bu duruma başkaları getirdi. Bunun hesabını başkaları vermelidir. Ama melekler bu Tanrı kulunun kıymetli tozunu gözetiyor ve son borunun sesiyle o ortaya çıkacaktır.

Sıkı korunan ve dimdik duran bir cemaat gördüm; cemaatin yerleşik imanını sarsmak isteyenlere hiçbir surette yüz vermiyorlardı. Tanrı onlara hoşnutlukla baktı. Bana üç

basamak—bir, iki ve üç—birinci, ikinci ve üçüncü meleşin mesajları—gösterildi. Melek şöyle dedi: Bu mesajlarda bir taşı yerinden oynatan ya da bir çiviyi kımıldatanın vay haline. Bu mesajların doğru anlaşılması hayati önemdedir. Canların kaderi, bunların nasıl kabul edildiğine bağlıdır. Bu mesajların üzerinden yeniden geçirildim ve Tanrı halkının deneyimlerini ne kadar pahalıya mal ederek edindiğini gördüm. Bunu çok acı çekerek ve şiddetli çatışmalarla elde etmişlerdi. Tanrı onları adım adım ilerletmişti; onları sağlam, sarsılmaz bir platformun üzerine yerleştirene dek. Sonra platforma yaklaşan kişilerin, üzerine çıkmadan önce temeli incelediklerini gördüm. Bazıları sevinçle hemen üzerine çıktı. Diğerleri platformun temelinin atılışında kusur bulmaya başladılar. İyileştirmeler yapılmasını istediler; o zaman platform daha kusursuz olacak, halk çok daha mutlu olacaktı. Bazıları platformdan inip onu incelediler; sonra onda kusur bulup, temelini yanlış atıldığını ilan ettiler. Neredeyse hepsinin platform üzerinde sapaşğlam durduğunu gördüm ve platformdan inmiş olanları şikayetlerini kesmeye teşvik ettiler; çünkü Tanrı baş mimardı ve onlar O'na karşı savaşıyorlardı. Onları sağlam platforma götüren Tanrı'nın harika işlerini anlattılar ve birlik içinde neredeyse hepsi gözlerini göğe kaldırıp yüksek sesle Tanrı'yı yüceltiler. Bu, şikayet eden ve platformdan ayrılanların bazılarını etkiledi; ve onlar da yine mütevazı bir bakışla onun üzerine çıktılar.

Dikkatim Mesih'in ilk gelişinin ilanına geri çevrildi. Yahya, İsa'nın gelişine yolu hazırlamak için İlyas'ın ruhu ve gücüyle gönderildi. Yahya'nın tanıklığını reddedenler İsa'nın öğretilerinden yarar görmediler. O'nun ilk gelişinin ilanına karşı çıkmaları, O'nun Mesih olduğuna dair en güçlü kanıtları kolayca alamayacakları bir konuma onları koydu. Şeytan, Yahya'nın mesajını reddedenleri daha da ileri götürerek İsa'yı da reddetmeye ve O'nu çarmıha germeye yöneltti. Bunu yapmakla, kendilerini, göksel Kutsal Yer'e giden yolu kendilerine öğretecek olan Pentekost günündeki bereketi alamayacakları bir duruma koydular. Tapınağın perdesinin yırtılması, Yahudi kurbanlarının ve törenlerinin artık kabul edilmeyeceğini gösterdi. Büyük Kurban sunulmuş ve kabul edilmişti; Pentekost gününde inen Kutsal Ruh, öğrencilerin zihinlerini yeryüzündeki Kutsal Yer'den göksel olana taşıdı; İsa'nın kendi kanıyla girdiği ve kefaretinin yararlarını öğrencilerinin üzerine döktüğü yere. Yahudiler tam bir aldanış ve mutlak karanlık içinde bırakıldılar. Kurtuluş planına dair sahip olabilecekleri bütün ışığı yitirdiler ve yine de yararsız kurbanlarına ve sunularına güvenmeye devam ettiler. Kutsal Yer'de Mesih'in aracılığından yarar göremediler. Göksel Kutsal Yer yeryüzündekinin yerini almıştı; yine de göksele giden yolu bilmiyorlardı.

Birçoğu, Yahudilerin İsa'yı reddedip çarmıha gererek ona karşı izledikleri tutuma dehşetle bakar. Ve onun utanç verici kötü muameleye maruz kalışının tarihini okurken, Mesih'i sevdiklerini ve Petrus gibi onu inkâr etmeyeceklerini ya da Yahudiler gibi onu çarmıha germeyeceklerini düşünürler. Ama Oğluna duyduklarını ileri sürdükleri sempatiye tanıklık eden Tanrı, onları sınamış ve İsa'ya duyduklarını söyledikleri sevgiyi sınamaya tabi tutmuştur.

Bütün gökler, mesajın nasıl karşılandığını en derin ilgiyle izledi. Ama İsa'yı sevdiklerini söyleyen ve çarmıhın öyküsünü okurken gözyaşı döken birçokları, mesajı sevinçle kabul etmek yerine öfkeye kapılıyor, İsa'nın gelişinin müjdesiyle alay ediyor ve bunu bir aldanış ilan ediyor. Onun gelişini sevenlerle paydaşlık etmez, onlardan nefret eder ve onları kiliselerin dışına atarlar. İlk mesajı reddedenler ikincisinden yararlanamadı ve göksel Tapınağın En Kutsal Yeri'ne imanla İsa'yla birlikte girmeye hazırlamak için verilen gece yarısı çağlığından

da fayda görmediler. Ve önceki iki mesajı reddetmekle, En Kutsal Yer'e giden yolu gösteren üçüncü meleğin mesajında hiçbir ışık göremezler. Sözde kiliselerin, Yahudilerin İsa'yı çarmıha germesi gibi, bu mesajları çarmıha gerdiklerini gördüm; bu nedenle, gökte gerçekleştirilen işten ya da En Kutsal Yer'e giden yoldan habersizler ve orada İsa'nın aracılığından yararlanamıyorlar. Yahudilerin yararsız kurbanlar sunması gibi, onlar da İsa'nın terk ettiği bölüme yararsız dualar sunuyorlar; ve Mesih'in sözde izleyicilerinin aldanmış olmasından memnun olan Şeytan, onları ağına iyice bağlıyor, dindar bir kimliğe bürünüyor, bu sözde Hristiyanların zihinlerini kendine yönlendiriyor ve kendi gücüyle, alametleriyle ve yalan harikalarıyla iş görüyor. Kimisini bir yolla, kimisini başka bir yolla aldatır. Farklı zihinleri etkilemek için hazırlanmış farklı aldanışları vardır. Bazıları bir aldanışı dehşetle karşılar, ama bir başkasını kolayca kabul eder. Şeytan bazılarını Spiritüalizmle aldatır. Ayrıca bir ışık meleği olarak gelir ve etkisini her yana yayar. Her yerde sahte reform hareketleri gördüm. Kiliseler coşkundaydı ve Tanrı'nın onlar için olağanüstü işler yaptığını düşünüyorlardı; oysa bu bambaşka bir ruhtu. Bu sönüp gidecek ve dünyayı da kiliseyi de öncekinden daha kötü bir durumda bırakacak.

"Tanrı'nın sözde Adventistler ve düşmüş kiliseler arasında dürüst çocukları bulunduğunu gördüm; belalar dökülmeden önce, bu kiliselerden din adamları ve halk çağrılacak ve gerçeği sevinçle kucaklayacaklar. Şeytan bunu bilir ve üçüncü meleğin gür çağrısından önce, bu dinî topluluklarda bir heyecan uyandırır ki gerçeği reddedenler Tanrı'nın onlarla olduğunu sansınlar. O, dürüst olanları aldatmayı ve Tanrı'nın hâlâ kiliseler için çalıştığını düşündürmeyi umar. Ama ışık parlayacak ve dürüst olanların her biri düşmüş kiliseleri bırakıp kalanın yanında yer alacaktır." Ruhsal Armağanlar, cilt 1, 151-172.

Bu pasajda pek çok önemli gerçek var; ancak ben, bunların bizim tarihimize nasıl örnek olduklarını anlamak için, Millerci tarihin mesajlarının bazı özelliklerini ayırt etmek amacıyla bu pasajı kullanıyorum. Vahiy 14'teki üç meleğin de ellerinde bir mesaj vardır. İkinci ve üçüncü meleğin, mesajlarıyla birlikte inerken yanlarında bir "parşömen" taşıdıkları belirtilir. Her melek bir mesajı temsil eder ve her mesajın gelişi bir etki doğurur.

Bir sonraki makalede bu konuya devam edeceğiz.